

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no. Maij.

Feria quinta: de Maria magdalena. Sermo. lix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. V. post dñicā in passio. Sermo LIX

toni. At ille baculū cauatus quem auro
minuto impleuerat secū detulit: ac si ei
adminiculo indigeret. Volēs igitur fa-
cere sacramentū: iudeo ibidē existēti ba-
culū tenendum dedit. Iurauit itaq; q̄
plus reddiderat q̄ acceperat: facto iura-
mento baculum suū repetit: quem iu-
deus ignarus asturie sibi reddidit. Res-
diens autē qui fraudem fecerat in quo-
dā biuio oppressus somno corruit. Lur-
rusq; cū impetu veniēs eum necauit: et
plēnū auro baculum fregit et aurū effu-
dit. Audiēs hoc iudeus cōcitus illuc ve-
nit. Cūq; dolum vidisset: et a multis ei
suggereretur vt aurū reciperet omni-
no renuit: nisi qui defunctus fuerat ad
preces beati Nicolai ad vitam rediret:
asserens si hoc fieret se baptismā susce-
pturum. Cōtinuo igitur qui defunctus
fuerat surrexit: et iudeus in xpi noīe ba-
ptizatus est. In ciuitate hō Zitiū fuit
quidā qui antonius pedulus dicebat
quē ego cognoui: hic dū coram officiali-
bus iurasset falsum: addidissetq; Pre-
cor deū celi vt si mentiar faciat me mo-
te subita interire: statim cecidit in eodē
loco et miserrimus expirauit. Tertio
periuriū est peccatus graue atq; mali-
gnū ratione assimilationis. Facit utiq;
hoīem similit̄ proditori iude: qui christū
osculādo et salutando tradidit inimicis
suis. Sic periuri inuocātes nomen dei
veritatē et iusticiā opprimūt et occidūt.
Quarto periuriū est peccatum graue
atq; malignū rōne punitionis. Nā p̄ ci-
uiles leges puniūt: vt p̄ ex textu muta-
rū legū civilū: quas cā breuitatis omit-
to. Nā videmus iuramētū violātes trū-
catione manus affici: ita vt oībus sint
eos vidētib; in exēplū: et vt sibi caue-
ant monumentū. Per leges autē canoni-
cas puniūt periuriū grauiter. vt p̄. xxij.
q. v. c. q̄ periurat. c. si q̄s coactus. c. si q̄s
iunctus. h̄ hodie vt tactū est in p̄ceden-
tib; penitētie sint arbitrarie. Sunt etiā
periuri infames: vt p̄. vj. q. s. c. infames.
Ex q̄bus oībus colligimus quantū hī
qui ad p̄niam venire volunt curare de-

bēt vt abstineāt a periurio. Hoc siq; des-
pectū est quo maximus xpianoz nume-
rus ad tartara ruit. Hoc patm̄ est quo
nutriunt fraudes: deceptions: simulas-
tiones: et iniusticie. Hoc p̄ctm̄ est p̄pter
q̄d opprimunt pauperes: verant vidue
pupilli et orphani tribulant. Q̄ vt sup̄
us dictū est: si hī q̄ vel ecclie: vel reipus
blice p̄sunt seruarēt iuramēta sua: cun-
cta recte: sc̄tē: iustissimeq; fierēt: eētq;
de oībus iesu xpi: q̄ nobis oībus suas
largiat gratiā: et in fine sempiternā glo-
riam. Amen.

**Feria quinta post dñicā in passione de
Maria magdalena. s. de triplici ei sta-
tu: vt offensionis: conuersionis: et grati-
ficationis.**

Sermo. lix.

Emittuntur ei

peccata multa qm̄ dilexit
multū. Verba sunt redē-
ptoris nostri originaliter
Lu. vij. et in euāg. hōdier.

Relucet in exemplo Marie magdalene
benignitas et clementia saluatoris nos-
tri dei: suscepit penitentiā et p̄ctā om̄ia
remisit illi. Propterea sc̄tā mater eccles-
ia legit hōdie euāgelium: in quo res-
tam pia: tāq; dulcis exprimit et narra-
t vt sic p̄ctōres nō diffidant de clemētia
iesu xpi b̄ndicti. Quare equū est ac rō-
nabile vt et nos tota mēte contēplemur
Marie magdalene penitentiam et con-
uersionem. Ipsa est que in peccatis des-
um offendendo diutius fuerat immo-
rata. Ipsa est que corde compuncta chi-
stum audiuit peccata sua sibi remitten-
tem. Ipsa est in qua prius abūdauit de
licitum: et postremo superabundauit et
gratia. Quapropter de ea loqui volen-
tes in presenti sermone triplicem eius
statum consideremus.

Primus d̄: offensionis.

Secūda cōuersionis.

Tertius gratificationis.

**De statu offensionis Marie magda-
lene: in quo vidēdum est: an hec mulier
fuerit soror Lazari: et an patm̄ ei fuerit**

Feria. V. post dñicā in passione.

corde et opere perpetratus: ac q̄ potuit esse causa peccati eius. Laplin. f.

Mimus stat⁹ marie magdalene quē p̄siderare debem⁹ d⁹ offensiois. Hoc notat in euāgel. cū d⁹: Ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix. s. notoria publicat ifamis. Uerigi. i. iiii. encid. Fama malū q̄ nō aliud veloci⁹ vlluz. Adobilitate viget: viresq; acq̄rit eūdo. Parua metu p̄mo mox sese attol lit i auras. Ingređitq; soloz caput int̄ nubila cōdit. Pro cui⁹ clarioze noticia tria dubia emergunt declaranda.

Primum vtrū ista peccatrix: de qua Lucas meminit fuerit Alaria magdalena soroz Lazari.

Secundū vtrū huius mulieris peccatricis peccatum fuerit tm̄ corde aut simul et opere perpetratum.

Tertū que potuit esse causa vt maria magdalena rueret et peccaret.

Ad p̄mū dubiū dixerūt aliq̄ q̄ h̄ peccatrix cui⁹ mētionem Lucas facit non fuit maria magdalena: s; q̄dā alia. Tū q; nomē ei⁹ nō exp̄mit. Tū q; vtr̄ eis in cōueniēsanobilissimā mulierē: q̄lis fuit maria magdalena: ad tātā ifamiā ifamēq; vitā potuisse puenire. S; ego dico q̄ h̄c opinionē sequunt̄ min⁹ bñ sentiūt. Nā est Lucas nomē illi⁹ peccatricis nō exp̄sit: h̄ fecit ad denotādum s̄m̄ moze scripture q̄ i statu pcti nō deo erat cognita p̄ approbationē. D⁹ enim s̄ginib; stultis a deo q̄ oīa nouit cognitione simplicis noticie. Mat. xxy. Nescio vos. q; illas nō cognoscebat: vt ap̄probaret q̄ ab eo p̄ pcti erant separe. Sic et Luc. xvj. exprimit notari q̄ erat script⁹ in lib. vite: et tacef̄ nomē diuit⁹ q̄ erat reprobat⁹. Sic a fili dicimus de maria magdalena. Qualr aut̄ ipa nobilis gñe et soroz Lazari tāta potuit ifamia deturpari declarabim⁹ i tertio dubio. Nō s; p̄pe debem⁹ dicere q̄ Lucas de ipa maria mag. ver̄ realr̄ est locut⁹. Ad hoc autē facit p̄mo autoritas Aug. q̄ i li. de p̄sensu euāgelistaz asser-

rit h̄c peccatricē mariā magdalēna fuisse. Et h̄ ip̄s asserit d⁹. q̄ i bono p̄ntis euāgelii sic ait: Cogitāri m̄b̄ Alarie p̄nia flere magis liber q̄ aliq̄ dicere. Cui⁹ em̄ vel sareū peccatille h̄c peccatricis lachryme ad exēplū p̄cedi nō emoliūt. Cōsiderauit nāq; qd̄ lo citr̄ noluit moderari qd̄ faceret. Eū p̄uinātes igressa est: nō iusta venit iū epulas lachrymas obtulit: disate q̄ loze arder: q̄ flere et iter epulas nō turbescit. Nāc nō quā lucas peccatricis mulierē vocat Johānes mariā notā illā eē mariā credim⁹ de q̄ mar̄s demonia eiecta fuisse testat. Et qd̄ p̄rem demonia nisi vniuersa vicia dēgnant. hec ille. Job. autē. xi. ait: Alaria erat q̄ vniat dñm vngūero et exterrā pedes ei⁹ capillis suis: cui⁹ frater lazarus infirmabat. Alar⁹ etiā viti. c. sic de ipa scribit: Surgēs iesus mane p̄ria sab̄ti apparuit p̄io marie magdalene: q̄ eiecerat septē demonia. Insup p̄y b̄ peccatricē mariā magdalēna fuisse q̄ ecclia in festo marie magdalene legit euāgelii hui⁹ peccatricis. Et i h̄c b̄bre marie magdalene h̄r̄ q̄liter ipa lauouit sacerdoti cuidā q̄ eā in heremū uenit q̄ ipa fuisset famosa illa peccatrix: q̄re nō est dubiū q̄ Lucas loquitur de ipsa. Q̄ b̄cōm dubiū erat vtrū h̄c peccatricis marie magdalene pcti tm̄ corde: aut simul et ope p̄peratū. Ad h̄ est triplex modus dicēdi. Qui dñm em̄ dicūt ipam fuisse s̄ginē coipe et carne: h̄ tm̄ mēte coruptā. Contra illos est autoritas ecclie: q̄ in festo ei⁹ non la cit officii s̄ginū: cū tm̄ h̄ oēs doctores mētalis s̄ginitatis recuperet q̄ p̄ntiam. Cōtra istos etiā est: q̄ ecclia nō iudicat de pctis occultis et mētali b; sed de manifestis et ope p̄peratis. Cū ergo euāgelista noiar illā peccatricē: et i ciuitate nō tam sequit q̄ de pctis ei⁹ manifestis et nō secretis scripserit. Alij doctores dicūt q̄ maria magdalena fuit publica peccatrix: q̄m̄ de illa Chyff. super Mat. ar. 27. ait: Tūc illa p̄stituta lupanar extitit: q̄

discipulus gehēnā intrauit. Et Hiero. ad Furiā. Meretrix illa in euāgelio: q̄ pedes dñi lachrymis lauit: et crine detersit: et p̄fessionis sue honorauit unguēto: manifeste depingit eccliam de gētibus congregatā. Et idē in p̄logo Osee p̄phete. Hec est illa mulier meretrix et adultera: de qua loquit dñs ad iudeos dicens: Meretrices et publicani p̄cedent vos in regno celoz. Propter h̄mōi s̄ba dixerūt aliqui p̄fata s̄bam opinionē. Sed ego dico q̄ satis durum est immo nec: credibile mulierē generosam nobis lissimis parētibus oritā et diuitijs abundante loca spurcissima pro precio inhabitasse. Doctores autē Chysofostomus et Hieronymus loquunt de ea ut. s̄. dictus est: ad denotādus q̄ vita ei: licz in propria domo tā lasciuia erat tāq̄ dissoluta ut videres quasi vna ex meretricib⁹ que solēt in lupanaribus immorari. Et propterea est tertius modus dicendi cui ego adhero tenēs viā mediā q̄ maria magdalena in sua domo delictis et ocio vacas vsq̄ ad suā cōuersionē omne tēpus suū: oēmz vitā voluptatib⁹ exposuit: ornādo caput: poliēdo crines: vngendo faciē: cōponēdo vestes: cātando vanas cātilenas: loquēdo lasciuia: cōuersando cū iuuenib⁹: et ex cōsequēti de facili alia faciēdo: q̄ non licet hōi loqui. ¶ Tertiuū dubiū erat que potuit esse causa ut maria magdalena rueret et peccaret. Et dico q̄ potuerūt esse tres. ¶ Prima causa fuit ei⁹ formositas et pulchritudo. Erat siquidē pulchra et formosa naturaliter: atq̄ pulchritudinē illā ampliabat cum ornatu vano inhonesto ac meretricio. Talis vtiq̄ pulchritudo cū inhonestate habitus: aspectus vultus: et gestus sociatam magnū ponit discrimē mulieris: q̄ ut inq̄t Aureolus theophrastus. Mulier pulchra cito adamat et difficile est custodire quā multi amat. et sapiens Prover. xxxi. inquit: Fallax species alis gratia et vana est pulchritudo. Propterea Hiero. reprehendit acriter ornatum inhonestum mulierū. Unde ad Fu-

riam ait: Ornatus iste nō dñi est velamen: sed antirp̄i. Aut loquendus nobis ut vestiti sumus: aut vestiendū ut loquimur. Lingua p̄sonat castitatē: et totum corpus p̄fert impudicitā. Et idē ad sacras virgines de continētia virginali: Propheticus ille sermo non p̄ferat de vobis. Filie eoz cōposite circumdate vt similitudo tēpli: et dealbare ab extra. vt monumēta que auro relucēt: intus hō plena sunt ossibus mortuoz. De non filie regis xp̄i: sed regis Tyri. De semper in muneribus vultus: in pudicitia diuites plebis et capiūt et capiunt. Impudicissimus mulierū affectus semp in auro semp in gēmis: semp in ornāmētis extrinsecus gloriā ponūt. Nō sufficit eis libido innata nature: sed occasiōē que rūt explēde libidinis. Affectāt p̄culdubio vt oculi viroz aurū cōtemplātes et gēmas tandē figant in faciē: et furtiuo oculoz suoz nutibus facilius incitent ad libidinosum incendiu. hec ille. Sic maria magdalena dissoluta et vaga vanitatibus dedita offerebat seipsam viris diligēdā amore vano et vitioso: et ex cōsequenti sollicitandā. ¶ Secūda causa quare ad tā lasciuā vitam deuenit: fuit vbertas et abūdātia bonoz tēporaliuz: ob quam satisfaciebat corpori in oibus delictis suis: pascebat illud splendide: bene comedebat: bibebat: et dormiebat: refugiebatq̄ quoscūq̄ labores. Quod quātū periculi si nō solū mulieribus: sed etiā viris declarabat deus p̄ Ezech. xvi. c. dicentē: Hec fuit iniquitas iudome sororis tue supbia: saturitas panis: et abundantia: et ocū ipsius et filiarū ei⁹. ¶ Tertia causa quare maria magdalena tanta flagitia enormia commisit fuit libertas: s̄m em̄ Aug. in li. de decz chordis: quattuor sunt custodie mulieris quibus adiunat vt honeste viuat.

Prima est amor dei.

Secūda timor legū adulteras puniētū

Tertia societas viri.

Quarta verecūdia mūdi.

¶ De hac sic dicit Hierony. ad Furiam:

Feria. V. post dñicam in passione.

Tenera res in feminis fama pudicitie est: et quasi flos pulcherrimus cito ad leuem marcescit auray: maxime vbi etas consentit ad vitium et maritalis deest autoritas: cuius ymbra tutamen est yroris. hec ille. Lum ergo magdalena nec deum nec leges timeret: essetq; absq; viro et in libertate sua: q; patrimoniu diuisum erat inter lazaru et ipaz et martham: facile est credere et opinari q; frotem fecerit meretricis: et sine rubore ac verecundia sue libidini satisfecit: ita vt per excellentiam diceretur peccatrix. O maria magdalena q; vilis est in tali statu conditio tua: O quatu denigrata est fama tua: O quanta ignominia propter tuam lubricam vitam circumdedit parentelam tuam: Sed his omnib; grauius est: q; facta es dei inimica: et eius angelis ac sanctis omnibus odiosa valde. O iselix et excecata: o miserrima aia cur tanto studio procuras perdere celu; offendere deu; et in interitu currere da; nationis eterne: Et qd aliud est esse peccatricē nisi esse in periculo grandi damnationis future: Veru; qd audimus de magdalena q; peccatrix erat: hodie dici pot de innumerabilib; quasi mulieribus adulteris: fomicarijs: icesiuosis: et oi flagitio ac dedecore infectis. O impie creature: o carnales et lasciuie mulieres cognoscite statum vestruz: et scitote q; nihil magis potest vos ledere q; peccatum sicut piz de magdalena.

Qualiter maria magdalena cognouit peccatum suum: et corde contrita ad pedes iesu humiliter satisfecit. Cap. ij.

Secundus status marie magdalene qua considerare debemus dicitur conuersiois. Dunc explicat Lucas cum dicitur Luce. vii. Et cognouit q; iesus accubuit in domo pharisei: attulit alabastru vnguenti etc. vbi ponuntur tria de ipsa magdalena.

Primum est cognitio,
Secundum satisfactio,
Tertium contritio.

Primum est cognitio: quia dicitur cognouit. Cognouit siquidem bona q; omisit: mala que comisit: damna que incurrit. Cognouit peccatoru suorum magnitudinem: turpitudinem: et multitudine. Cognouit dei contra peccatores seueritatem: erga penitentes pietatem: circa iustos liberalitatem. Quo illa cognouit cum propter peccata aia cetera effugiat: Juxta illud quod de peccatoribus Sap. ij. Excecauit illos malicia eorum. Sophonie. s. Ambulabunt cecati: q; die peccauerunt. et vt Arist. inqt. ij. de aia: nihil videt nisi in lumine. Et dicere possum q; cognitio est acceptio oim superiorum per lumē irradiatis grē dei: q; peccatoribus et malis quatu est de se offert claritate et splendore grē sue. Quada aut pie dicunt magdalena audiuisset p dicitur xpm: qd satis verisimile est detestatus peccata aie ad dei imaginē formate. O q; acuta: q; penetrabilia: q; ve ordēssimo erāt verba iesu xpi p dicitis. Quod quidē ex intimis cordis cū admirando feruore bulliebat eius mēs vt aias et peret de diaboli laqis. Asperit ergo se p dicitis et vidit magdalena extrinsecus et intrinsecus. Lamare forte cepit. O aia mea p cuius amore deus hō factus sum: cur me pleqris: cur mundū amplexeris: Cur patrē oim deu ita super contēnis. Quid tibi in fine succedet p veniuntibus tuis. O plena oi miseria: cur non erubescis carnalē ducere vitam: nō consideras q; peccatorū finis interitus est: Aita p̄sens nihil est: mūdus cū suis bonis p̄ditos et labilis est. Redi ad te tuum et considera vias tuas. Reuertere reuertere a vita tua mala: reuertere ad me qui te patienter expecto dulcissime inuito: clementissimēq; saluipio. Veni deponere peccata tua: et veni ad me secura: veni inquā aia mea dilectā: et ego remittā tibi peccata cuncta q; commisit. Nō em̄ veni vocare iustos sed peccatores ad p̄niam: vt h̄ Mar. ij. Vniū autē filibusq; verbis potuit xps peccatores cē magdalena excitare: illuminare: et

Rãmare: quare mētē mutauit: mūdū cō
 tēnere cepit ⁊ volūtātē p̄posito se emē
 dādī ac bñfaciēdi impleuit: qđ mystice
 designat ī alabaſtro. i. in vafe de alabaſ
 ſtro facto ſm̄ Cyrillū qđ attulit plenuz
 ynguēto p̄ciofo. ¶ Scđm qđ ponit de
 Maria magdalena in eius cōuerſione
 dī: ſatiffactio. Per q̄ enim pctā peccaue
 rat: p̄ eoz oppoſita ſatiffacere curauit:
 ſm̄ Greg. in homel. Peccauerat ſiqđē p̄
 p̄ſumptionē ⁊ audaciā: ſatiffecit cū ve
 recūdia ⁊ erubelcētia: q̄ ingreſſa domū
 phariſei nō ſtetit añ: ſed retro xpm̄. Et
 ſtās inq̄ euāgelīſta retro ſeꝝ pedes ⁊.
 Peccauerat p̄ ſupbiā: ſatiffecit ī humi
 litate tota inclinata ad pedes iēſu. Pec
 cauerat p̄ vanū oculoz aspectū: ſatiffes
 cit cū la. hymarū inundātia. Peccaues
 rat p̄ inordinatū capilloz decorē: ſatiffe
 cit p̄ illoz cōreptū: pedes iēſu cum illis
 abſtergendo. ¶ Felix cōmutatio excellē
 dextera facta q̄ paulo añ a deo erat alie
 na: nunc ſtudioſiſſime illi conaſ adhere
 re. ¶ Tertiu qđ ponit ī Marie magda
 lene p̄uerſiōe dī: p̄tricio. Erat vtriq̄ abū
 dās dolor: p̄ pctis ſuis in corde illū quē
 p̄ lachrymas oſtēdebat. Tot em̄ ab eius
 oculis lachryme deſuebat: vt ſufficerēt
 ad lauādū pedes iēſu. Pieq̄ poſſumus
 cōtēplari q̄ ly nihil diceret verbo corde
 ſū loq̄bat ad dñm. O bone iēſu: o
 paſtor: aiaruz: o ſpes vnica ſalutis mee
 miſerere mei. Ego ſum illa infelix igra:
 taq̄ peccatrix: q̄ te offendi: ego ſum il
 la que laſcio gēſtu: vano aspectu: ni
 mioq̄ ornatu: multoz aias illaqueaui.
 Ego ſū illa q̄ mūdū cū ſuis bonis mag
 dilexi q̄ te deū meū bñfactorū meū: fon
 tē indeficiētē ois boni. Deu me miſerā
 Deu me dolētē nimitū. Deu me qđ feci:
 peccauī iniq̄ egi: ſed tu pi⁹ ⁊ miſericors
 indulge mihi. Ecce pedes tuos teneo q̄
 me peregrinādo q̄ſerūt. Nō veniſti vo
 care iuſtos: ſed pctōres ad p̄niam. vt h̄
 Mat. ix. Nō deſpicias cor contritū ⁊ hu
 miliatū. O iēſu dulcis: o iēſu clemētīſſi
 me: o fili dei bñdicti ſana aīam meā: ſu
 ſape penitētē: cōſolare lachrymātey:

ad te veni: ad te fugi: ad te totis viſceri
 b⁹ clamo miſerere mihi peccatrix: q̄ pa
 rata ſum decetero obtēperare volūtati
 tue. Talia vel ſimilia in contrito corde
 Magdalene verfabant.

¶ Qualiter poſt conuerſionem Maria
 magdalena multiplicē grām a dño iēſu
 xpo eſt p̄ſecuta. Cap. iij.

Tertius ſtat⁹ marie magda
 lene quē cōſiderare debem⁹
 dī: gratificatiōis. Inuenit
 nāq̄ Magdalena contrita
 gratiaz apud chriſtū: qui tria bñficia ei
 exhibuit admiranda.

Prīmū dī: deſenſionis.

Scđm remiſſionis.

Tertiu cōſolationis.

¶ Prīmū bñficiū dī: deſenſiōis. Factus
 etem̄ fuit xps deſenſor eius q̄ defendit
 illā a phariſeo intra ſe murmurante: vt
 p̄ in euāgelio a Martha ſorez ſua de
 illa cōquerēte: vt dī Lu. x. c. ⁊ a diſcipu
 lis indigne ferētibus cū vngeret caput
 eius. vt notat Mat. xxvj. c. ¶ Scđm be
 neficiū dī: remiſſionis. Remittunt (di
 xit xps) tibi pctā multa. Mat. ix. Et cō
 uerſus ad illā addidit. Remittunt tibi
 pctā tua. O mellifluū verbū: o iocunda
 ſn̄a. Et qđ potuit audiri melius: quid
 vtilius: quid ve fructuoſius. Beati (ait
 ps.) quoz remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quo
 rum tecta ſunt pctā. ps. xxxj. O felix pe
 nitentia Magdalene: q̄ xpm̄ ad ſe tra
 xit. Fecitq̄ vt peccatricē aīam antea p̄
 pter pctā deletā de libro vite iuſtifica
 ret: ⁊ in numero p̄ſcriberet electoz ſuo
 rum. ¶ Tertiu bñficiū collatū a chriſto
 Magdalene fuit cōſolationis. Fecit et
 em̄ eā dignā ōſolationibus ſuis ſpūalē
 b⁹: ita vt merito dicere poſſet illud ps.
 xcij. Cōſolationes tue letificauerūt anī
 mā meā. Quis nā explicet qualiſ fuit cō
 ſolatio Magdalene: qñ ſtabat ⁊ audie
 bat verbū xpi: qñ p̄uerſabat cū gliōſiſ
 ſima Maria mre eius: qñ angelos vi
 dit reſurrectiōē ſuam illi annūciātes:
 qñ prima reſuscitatū xpm̄ in ſpecie hor
 tulani aſpexit: ⁊ vocata ab eo Maria

Feria. VI. post dominicā in passione.

cognouit illū esse: voluitq; pedes eius
tāgere: et tūc nō fuit pmissa: qm̄ post euz
olys mulieribus tenuit pedes eius dux
eis apparuit in via qm̄ post exiliū pue
niēs cū Lazaro et Barthā: et ceco nato
quē xps illuminauerat: et brō Barthimi
no alijsq; xpianis Barthilā: post illius
prie puerfionez: postq; miracula plima
supne ptēplatiōis auida asperrimā he
remū petijt: et in loco angelicis manib;
preparato p triginta annos incognita
māst: in quo nec aquarū suēta: nec ar
borū: nec herbarū erāt solacia: vt ex hoc
manifestaretur qd nō terrenis relectio
nibus: sed celestibus epulis satiabatur
Qualibet enim die septem horis cano
nicis ab angelis in ethera eleuabat: et
celestiū agminū gliōfos cātus corpora
libus auribus audiebat. Quāta adhuc
fuit eius iocūditas: cū dispositione dei
in extremo vite sue a sacerdote quodaz
inuēta est: quē ad beatū Barthiminum
misi vt die resurrectiōis dñice oratorū
solus ingredere tpe quoad matutinus
surgere cōsueuerat. Qd et fecit viditq;
in oratorio Barthiā magdalenā spacio
duoy cubitoz eleuatā a terra et stātē in
medio angeloz. O quātū fuit magda
lene gaudiū qm̄ postremo cōuocato vni
uerso clero ab ipso epō scētissimū sacm̄
cū multa lachrymarū inundatione sus
cepit et añ altare pstrata aiām emisit
ad celos. O admirabilis deus. O p̄ mi
sericordiarū q̄ obliuisceris oim̄ iniquitas
tū quas fecit impius: si ad p̄niam reuer
taf. Ecce oñdisti nobis i maria magda
lena quāta est bonitas tua: quāta pati
entia: quāta charitas: quāta grā. Tu il
lā peccantē supportasti: ad te fugiētē te
nuisti: obaudiētē aduocasti: reuertētē
suscepisti: et penitētē iustificasti: atq; iu
stificatā in celo esse iussisti. Cuius meri
tis maiestātē tuā supplices deprecamur:
vt nobis largiat hie gratiā et in futuro
sempiternā gloriām. Amen.

¶ Feria sexta post dñicaz in passiōe: de
horēdo pctō homicidij ad qd cōsequi
solet despātio et penitētia. Sermo. lx.

Digitauerunt

vt interficerēt eū. Ser
dunt h̄ verba Job. xi. i
in euāg. hodie. Melior
q̄scere maligna mēs in
uidoz: q̄ semp̄ primo machinat mala
et exq̄rit dolos. Necq; pctm̄ aliqd tā gra
ue est: vt sibi facile non appareat. Post
pterea scribe et pharisei statuerūt in co
gitatu pessimo interficere xpm̄ qd rāc
ope cōpleuerūt. Sic et pleriq; hoies no
quā ferales atq; crudeles ad suā irā ex
plēday sepiissime suos primos occidere
nō formidāt. Et qm̄ homicidij pctm̄ so
let seq̄ desperatio: i carco ad tantū pct
culū deuītādū in p̄nti sermone de homici
cidio erimus locuturi: q; penitentibus
satis p̄desse pōt huius materie deca
ratio. De homicidio ergo tria principa
lia mysteria pponemus aperiēda.

Primū dī diffinitio.

Scdm̄ modificatio.

Tertiū punitio.

¶ Quid sit homicidij: et de his q̄ inter
ficiūt seipsos: et de occisione brutoz: et de
quali qm̄q; homicidium fieri pōt absq;
peccato.

Cap. i.

¶ M̄m̄ mysterium de homici
dio aperiēdum dī diffinitio.
In quo qd sit homicidij m̄
deamus. et fm̄ Ray. in sum
sua. et voss. in ti. de homicidio. Homici
dium est hois occasio ab hoie facta: et de
ab hoie et cedo cedis: qm̄ hois ceditur.
Pro cuius p̄clusionis declaratione tria
sunt dubia declaranda.

Primū vtrū sit licitū occidere volu
eres: pisces: et h̄mōi.

Scdm̄ vtrū homo peccet interficere
seipsum.

Tertium vtrū homicidij fieri possit
absq; peccato.

¶ Ad primū dubiū r̄ndet Aug. li. i. de ci
ui. dei. c. xx. di. q̄ fuit et est error: manū
cheoz tenētū qd nō sit licitū hoī interfu
cere bruta et irrōnabilia. Cui⁹ erroria
pietas appet: q; de b̄ndictōis oia sup̄pā